

VRAĆEN MU JE ŽIVOT*

► Piše: M. B.

Sve je započelo prije otprilike pet godina kad mi je u jednom neobveznom razgovoru nakon sv. mise župnik kazao da ima zdravstvenih poteškoća. I to većih, dapače uznapredovalih. Riječ je o bolesti bubrega koji su pomalo gubili funkciju (zbog rastućeg kreatinina). Nisam bila posebno bliska sa župnikom, iako sam na službi u dušobrižništvu župe, pa me je sve to malo zateklo. Poštujući župnikovo povjerenje, mogla sam zaključiti da jedino što mogu za njega učiniti jest moliti, iako to nije tražio od mene. U trenutku sam, valjda zbog »lokalpatriotizma« (daleko u Zagrebu), odlučila početi moliti zagovor Širokobriških mučenika za župnikovo zdravlje, tj. da se taj kreatinin zaustavi i da izbjegne dijalizu i sve ostalo što nosi disfunkcija bubrega.

Nisam imala poseban molitveni plan, ali počela sam se redovito njima utjecati i prvom prilikom kad sam došla u Široki Brijeg i stupila u crkvu, otišla sam do njihova groba moliti za zagovor. Tada sam poželjela da moj župnik dođe također na njihov grob nadajući se ozdravljenju. I župnik je jedno ljeto na moj poziv stigao na proslavu Velike Gospe na naš Brig. Tako sam bila sretna! Nakon mise odmah sam ga povela do Širokobriških mučenika i tamo sam njima u molitvi kazala: »To je moj župnik za čije zdravlje bubrega molim!«

Mjeseći su prolazili, a župnikovi nalazi bijahu sve lošiji. Počela sam dvojiti, bolje reći, pomišljati o tome da naši mučenici i nisu tako moćni... No, i dalje sam se njima utjecala za zagovor.

Župnik je na kraju ipak morao krenuti na dijalizu. Znao je reći koliko ga to sve muči i odnosi mu vrijeme većernjeg druženja sa župljanima, no strpljivo je podnosio sve muke dijalize. Čak se i šalio na svoj račun.

Prošle godine u korizmi (bio je petak), probudila sam se za posao i našla poruku koja je stigla u noći: »M., u 0.47 su me zvali iz bolnice Merkur za transplantaciju! Moram biti do osam sati u bolnici! Sjeti me se! Pozdrav!« Bila je to župnikova poruka. (On se poslije nije sjećao da mi je to napisao. Pokazala sam mu poruku u mobitelu da povjeruje!)

Odmah sam angažirala sve svoje poznate, župljane, do koga sam mogla doći, i svi smo molili za uspjeh tog zahvata! Naravno da sam prvo za zagovor kod Gospodina molila Širokobriške mučenike, pa sv. Ivana Pavla II., naravno Bl. Djevicu Mariju... I operacija je uspjela. Čak štoviše, prvi su rezultati bili odlični. Trebalo je samo čekati mjesec da se vidi hoće li organizam prihvatiti bubreg.

Prošlo je šest mjeseci i onda mi je tek sinulo u glavu da sam se molila Širokobriškim mučenicima za zagovor – za zaustavljanje rasta tog kreatinina, a župnik je dobio

novi bubreg! Novu priliku! Novi život!

Pitala sam se jesu li moje misli ispravne i kako mogu znati da je to baš zagovor Širokobriških mučenika te sam tada napisala pismo fra A. koji mi je rekao da mi to nikada ne ćemo znati, ali da svoje svjedočanstvo napišem i pošaljem Vicepostulaturi.

U međuvremenu je trebalo napraviti biopsiju koja je dala dvojbene rezultate, pa čak upućivala i na to da organizam počinje odbacivati bubreg. Opet sam počela malo dvojiti, ali sada znam da je to bila motivacija da počnem iznova moliti za zagovor. I počela sam. Kako su se nalazi biopsije poklapali s danom obljetnice njihova stradanja, odlučila sam moliti devetnicu uoči 7. veljače 2015. Budući da nisam imala nijednu molitvu sročenu njima u čast ili za zagovor, odlučila sam moliti svaki dan kronicu BDM (Gospa je Majka koja nas sve zagovara i kojoj su se i fratri molili pa je logično uzeti njezino »oružje«). Postila sam jedan dan o kruhu i vodi.

Tijekom te devetnice nizali su se blagdani: Sv. Ivan Bosco, Prikazanje Gospodinovo (Dan posvećenog života), devetnica Gospi Lurdskej (kojoj se utječu svi bolesnici svijeta). Bilo je veoma znakovito. Na dan kad sam postila, bio je prvi petak (6. veljače) te sam otišla upravo u crkvu Majke Božje Lurdske gdje se odvijala pobožnost devetnice. Tu sam pristupila i sakramentu svete ispovijedi. Moja je devetnica završila tom pobožnošću Majci Božjoj Lurdskej.

Za mene je bilo nevjerojatno, ali i veoma znakovito (tada sam bila sigurna) da su Širokobriški mučenici izmolili tu milost kod Gospodina koji je mom župniku darovao »novi život«! Sutradan navečer, kad su se emocije slegle, napisala sam mu svoje svjedočanstvo o čemu on nije imao pojma niti sam to ikomu kazala do toga trenutka. Bio je ganut!

Svi nalazi koji su tada pristigli (biopsija, redovite kontrole kojih je bilo nekoliko proteklih mjeseci) dali su odlične rezultate! Međutim, nakon nekog vremena dobio je sepsu i bio u životnoj opasnosti. Liječnici su se borili za njegov život. I tada sam, nalazeći se na Širokom Brijegu, molila za njega svim srcem na grobu mučenika, pogotovo znajući da mu je taj transplantirani bubreg uslijed sepse otkazao... Ponovno je stavljen na dijalizu što zbog sepse, što zbog otkazivanja tog bubrega. Liječnici nisu nudili nikakve prognoze već samo čekanje. Nakon nekoliko dana liječenja i iščekivanja taj je isti transplantirani bubreg profunkcionirao i ukinuta je dijaliza. Krenuo je oporavak i nakon mjesec dana naš je župnik ponovno s nama na župi. Sad možda i oprezniji, ali vodi župu i dobro je. Bogu hvala i Širokobriškim mučenicima na zagovoru. ✍

* Svi podatci poznati su Vicepostulaturi.

Dekret pape Urbana VIII.

U skladu s dekretom pape Urbana VIII. i uredbom II. vat. sabora izjavljujemo da ne želimo preteći sud Crkve kome se potpuno podvrgavamo. Riječi »mučenik«, »mučeništvo«, »čudesa« i slično imaju u ovom glasilu samo vrijednost ljudskog svjedočenja.

STOPAMA POBIJENIH

glasilo Vicepostulature postupka mučeništva
»fra Leo Petrović i 65 subračea«, IX., 1 (16),
Široki Brijeg, 2016., siječanj – lipanj, 2016.

Glavni i odgovorni urednik:
fra Miljenko Stojić, vicepostulator

Lektura i korektura:
Zdenka Leženić

Adresa:
BiH: Kard. Stepinca 14,
88220 Široki Brijeg
HR: Humac 1, p. p. 1, 20352 Vid

Veza:
tel.: (039) 700-325
faks: (039) 700-326
e-pošta: mostar@pobijeni.info
internet: www.pobijeni.info

Grafički prijelom i tisak:
FRAM-ZIRAL, Mostar

Glasilo izlazi polugodišnje:
siječanj i srpanj

Stare brojeve, osim ovoga posljednjeg, možete u pdf obliku preuzeti sa stranica portala pobijeni.info u poglavlju Izdavaštvo.

Cijena pojedinog primjerka:
3 KM; 12 KN; 3,75 EUR; 4,25 CHF;
6,50 USD; 6,50 CAD

Godišnja pretplata (s poštarinom):
BiH 7,5 KM; RH 33 KN; EU 7,5 EUR;
CH 8,50 CHF; SAD 13 USD; Canada
13 CAD

Slanje pretplate, dobrovoljnih priloga... (s naznakom za Vicepostulaturu i nakanu):

- a) poštanskom uputnicom
- b) UniCredit Bank d.d. Mostar, poslovna Ljubuški:

žiro-račun (BiH): 3381602276649744
devizni račun (inozemstvo):
IBAN: BA393381604876650839
SWIFT: UNCRBA22

ISSN: 1840-3808

RIJEČ UREDNIKA

fra Miljenko Stojić

Dragi čitatelji!

Polako se približava još jedna obljetnica, 71., jugokomunističkoga ubojstva 66 hercegovačkih franjevaca i mnoštva puka Božjega, a progoni i tamnice dovikli su se sve do Domovinskoga rata ili pada jugokomunizma. No, u našem društvu, s obiju strana granice, kao da vrijeme klizi unatrag. Bili smo pošli pa stali i sada ponovno plovimo jugokomunističkim vodama uz svesrdnu pomoć skrivenih i neskrivenih središta moći. Ali ne damo se mi, bilo je i težih vremena.

Danas se zaista vidi tko je za demokraciju, a tko za totalitarizam. Teška vremena čiste nas od naslaga i pokazuju onakvima kakvi u svojoj nutrini jesmo. Hvala Bogu, Crkva u Hrvata nije podlegla sirenskim pozivima i napadajima. Reka bih da je još čvršća nego što je bila. Shvaća da je Stepinčev put onaj jedini put koji nas ne će odvesti od nas samih jer je duboko ukorijenjen u put Isusov. Mučeništvo se pokazuje ne kao poraz, nego kao zvijezda vodilja. Ona druga zvijezda, što su nam je veličali dugih desetljeća, propast je i hrvatskom će narodu krenuti nabolje čim je se otrese, zajedno sa svim pripadajućim sličnim namislama.

U ovom broju donosimo dokaz tko je zapravo kriv za ubojstvo naših članova te drugih svećenika diljem naše domovine. Mlad i darovit povjesničar Vladimir Šumanović imao je otvorene oči kada je u jugokomunističkoj literaturi tražio skrivene odgovore na ono što nam se dogodilo. Mnogi su to čitali, ali nisu vidjeli. On

jest i stoga je, zajedno s drugima njemu sličnima, nada za našu bolju budućnost. Ona se, naime, gradi na istini, a ne na zabludama iz prošlosti.

Dijelovi naše društvene zajednice i dalje su svjesni svoga poslanja. Grad Široki Brijeg, čiji su korijeni u dolasku hercegovačkih franjevaca u taj kraj, odužio se njihovim pobijenim članovima i čitavom jednom ulicom. Naziv joj je Ulica pobijenih franjevaca. S pravom. Prolazi preko jednog franjevačkog žrtvoslovnog mjesta, mlinice i hidrocentrale te joj je to najprimjereniji naziv. Jugokomunizam je, prije nego što je pao, mislio da će pravljenjem ceste (a lagano je mogla proći samo s druge strane rijeke) zatrti to mjesto. Ali time ga je očito samo još više naglasio.

Želeći sačuvati uspomenu na pobijene franjeve, već smo u prošlom broju najavili da smo prišli zaštititi ratnog skloništa koje je postalo simbol jugokomunističkog ubojstva hercegovačkih franjevaca. Sada su se radovi razbuknuli i ujedinili ponovo franjeve i puk na istome zadatku. Istaknimo da je taj puk darivao kamen od svojih starih kuća za potrebe zaštite umjesto da je nešto na njemu zaradio prodajom tako dobrodošlom u ova krizna vremena.

Pobjeda nije u njihovim, nego u našim rukama. Povjerujemo taj istini te neka nam je svima

mir i dobro!

IZ SADRŽAJA

Iz ljetopisa	4	Nagradni natječaj	39
Istraživanja	15	Utamničnici	41
Stratišta	26	Podsjetnik	45
Pobijeni	30	Povijesne okolnosti	52
Glas o znakovima	35	Povjerenstva	54
Djela pobijenih	36	Razgovor	56
Odjek u umjetnosti	38	Iz Vicepostulature	59